

Sygn. akt II S 18/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi T. J. i J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie VI Co 725/13 Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O.

postanawia:

- 1. stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie VI Co 725/13 Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O.;**
- 2. przyznać T. J. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);**
- 3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;**
- 4. odrzucić skargę J. J.;**
- 5. nakazać zwrócić T. J. kwotę 100 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi**

Sygn. akt II S 18/15

UZASADNIENIE

Nabywcy licytacyjni T. J. i J. J. wystąpili o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie VI Co 725/13 Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O., w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości dłużniczki K. W. z wniosku wierzyciela (...) S.A.

W uzasadnieniu wskazano, że wnoszący niniejszą skargę wylicytowali w dniu 13 marca 2014 r., za kwotę 43.200 zł, nieruchomość dłużniczki położoną w miejscowości Z.. W dniu 8 sierpnia 2014 r. wezwani zostali do uiszczenia opłaty sądowej

od przybicia w kwocie 100 zł oraz kwoty 398.200 zł tytułem zapłaty reszty ceny. Należności te zostały uiszczone w wyznaczonych terminach, tj. odpowiednio w dniach 12 sierpnia 2014 r. i 20 sierpnia 2014 r. Skarżący podnieśli, że od tego czasu Sąd Rejonowy nie dokonał przysądzenia własności, przy czym beczynność ta nie jest uzasadniona żadnymi przeszkodami uniemożliwiającymi nadanie sprawie dalszego biegu.

Prezes Sądu Rejonowego w Kępnie nie zgłosił udziału w sprawie.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kępnie M. S.

po zapoznaniu się ze skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki potwierdził okoliczności wskazane w uzasadnieniu skargi. Wskazał nadto, że w przedmiotowej sprawie egzekucyjnej w dniu 14 sierpnia 2014 r. wydano postanowienie w zakresie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, które uprawomocniło się 11 września 2014 r. Komornik sądowy wskazał nadto, że pismami z dnia 14 sierpnia 2014 r., 1 grudnia 2014 r. oraz 30 marca 2015 r. wnosił o udzielenie informacji czy w sprawie VI Co 725/13 wydano postanowienie w przedmiocie przysądzenia własności przedmiotowej nieruchomości, jednak korespondencja ta pozostała bez odpowiedzi.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Skarżący T. J. w dniu 13 marca 2014 r. wylicytował za kwotę 43.200 zł nieruchomość dłużniczki położoną w miejscowości Z.. Mimo, że w małżeństwie T. J. obowiązuje wspólność majątkowa małżeńska wskazał on, iż przedmiotowa nieruchomość nabyta została do jego majątku osobistego (k. 15).

W dniu 13 marca 2014 r. Sąd Rejonowy udzielił przybicia nieruchomości położonej w miejscowości Z. na rzecz T. J. (k. 16).

Zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2014 r. (k.20) Sąd Rejonowy wezwał licytanta do uiszczenia opłaty sądowej od przybicia w kwocie 100 zł oraz kwoty 398.200 zł tytułem zapłaty reszty ceny. Należności te zostały uiszczone w wyznaczonych przez Sąd Rejonowy terminach, tj. odpowiednio w dniach 12 sierpnia 2014 r. (k. 30) i 20 sierpnia 2014 r. (k. 31).

W tym samym zarządzeniu Sąd Rejonowy wezwał Komornika Sądowego do bezzwłocznego wpłacenia wadium w kwocie 4.000 zł, uiszczonego przez nabywcę T. J..

W odpowiedzi z dnia 11 sierpnia 2014 r. Komornik Sądowy wskazał, iż wadium wpłacone zostało w dniu 13 maja 2014 r. i znajduje się w depozycie sądowym pod pozycją(...)(...)(k. 26).

W dniu 14 sierpnia 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kępnie wydał postanowienie o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego, które uprawomocniło się 11 września 2014 r.

Pismami z dnia 14 sierpnia 2014 r. (k. 28), 1 grudnia 2014 r. (k. 33) oraz 30 marca 2015 r. (k. 42) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kępnie domagał się od Sądu Rejonowego udzielenia informacji czy w sprawie VI Co 725/13 wydano postanowienie w przedmiocie przysądzenia własności przedmiotowej nieruchomości. Korespondencja ta pozostała bez odpowiedzi.

W dniu 15 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w O. przysądził własność nieruchomości położonej w miejscowości Z. na rzecz T. J. i nakazał dłużnicze wydanie nieruchomości (k. 49 - 49v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) – zwana dalej ustawą, reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w tym sprawy egzekucyjnej, zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu (art. 1 ust. 1 i 2 ustawy). Stosownie do treści art. 2 ustawy strona może wnieść skargę

o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawikłłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron,

a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Oznacza to, iż celem skargi na przewlekłość w toku postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 12/05, OSNP 2005/21/345), zaś jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego.

Analiza akt sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O. wskazuje, że skarżący T. J. w dniu 13 marca 2014 r. wylicytował nieruchomość położoną w miejscowości Z.. Nie zgłosił zastrzeżeń do licytacji, a stosownie do wezwania Sądu, we wskazanych w zarządzeniu terminach, uiścił opłatę sądową od przybiccia w kwocie 100 zł oraz kwotę 398.200 zł tytułem zapłaty reszty ceny. W dniu 11 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy otrzymał również odpowiedź od Komornika Sądowego w zakresie wadium, wpłaconego w dniu 13 maja 2014 r. a znajdującego się

w depozycie sądowym pod pozycją D/ (...).

Podkreślić należy, że w sprawie nie dokonano żadnej czynności od wpłynięcia w dniu 21 sierpnia 2014 r. pozostałej części ceny wpłaconej przez T. J. do wydania

w dniu 15 maja 2015 r. postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości położonej

w miejscowości Z. na rzecz T. J. i nakazania dłużnicze wydania nieruchomości. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przesłanki określone w art. 998 § 1 k.p.c. spełnione zostały z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przybicciu, co nastąpiło

z dniem 21 marca 2014 r. (zarządzenie k. 20) oraz po dokonaniu wpłaty opłaty sądowej

od przybiccia w kwocie 100 zł oraz kwoty 398.200 zł wpłaconej tytułem zapłaty reszty ceny, tj. w dniu 21 sierpnia 2014 r. W konsekwencji oczywistym jest, że upływ kolejnych niemal

9 miesięcy między dokonaniem wspomnianej wpłaty a wydaniem w dniu 15 maja 2015 r. postanowienia o przysądzeniu na rzecz T. J. własności nieruchomości położonej w miejscowości Z. i nakazaniu dłużnicze wydania nieruchomości stanowi przewlekłość postępowania w niniejszej sprawie.

W obliczu powyżej ustalonych czynności Sądu Rejonowego wskazać należy,

iż w niniejszej sprawie dopuszczono się naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Podkreślenia wymaga, że niedopuszczalne jest kilkumiesięczne zwlekanie z wydaniem postanowienia, które nie ma charakteru skomplikowanego

czy wymagającego szczególnej analizy akt. Ubocznie zauważyć również należy,

że postanowienie to z jednej strony ma realny wpływ na prawo własności skarżącego,

ale także ma istotne znaczenie dla drugiego postępowania, tj. postępowania egzekucyjnego

z wniosku wierzyciela (...) S.A. wobec dłużniczki K. W..

Długotrwałe postępowanie, które trwa ponad konieczność, a nie ma na celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia sprawy, będące w związku przyczynowym z działaniem Sądu,

uzasadnia uwzględnienie skargi T. J.. Stanowi ono zatem podstawę do stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI Co 725/13 i przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 2.000 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego kwota ta jest odpowiednia i adekwatna do stwierdzonego naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Przy jej ustaleniu Sąd Okręgowy uwzględnił z jednej strony czas jaki upłynął od dnia wpłaty reszty ceny nabycia nieruchomości przez skarżącego i nieuzasadnionego nie podejmowania czynności w sprawie zmierzających do zakończenia postępowania, a w konsekwencji dolegliwość spowodowaną dla licytanta. Z drugiej strony ma także na celu zapewnienie skarżącemu materialnej satysfakcji za powstałą przewlekłość postępowania.

Podkreślenia również wymaga, że z uwagi na wydanie przez Sąd Rejonowy po wpłynięciu niniejszej skargi, tj. w dniu 15 maja 2015 r. postanowienia o przysądzeniu na rzecz T. J. własności nieruchomości położonej w miejscowości Z. i nakazaniu dłużnicze wydania tej nieruchomości (k. 49 - 49v) Sąd Okręgowy odstąpił od zalecenia podjęcia odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 12 ustawy orzekł jak w punktach 1, 2 i 3 sentencji.

Z uwagi na fakt, że J. J. nie jest uczestnikiem przedmiotowego postępowania, nie brała udziału w licytacji a przedmiotowa nieruchomość położona w miejscowości Z. stanowi majątek osobisty T. J. nie należy ona do kręgu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi określonych w art. 3 pkt 5 i 7 ustawy.

Z tej przyczyny jej skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy (pkt 4 sentencji postanowienia).

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z urzędu orzeczono o zwrocie skarżącemu całej uiszczonej przez niego opłaty od skargi – punkt 5 sentencji.